

**ZASTĘPCA
GENERALNEGO INSPEKTORA
OCHRONY DANYCH OSOBOWYCH**

Elżbieta Ostrowska

Warszawa, dnia 9 marca 2006 r.

GI-DEC-DP-78/06/254

D E C Y Z J A

Na podstawie art. 105 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.) oraz art. 12 pkt 2 i art. 48 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101 poz. 926 ze zm.), w sprawie wniosku **G. Sp. z o.o.** o wydanie zgody na przekazanie danych osobowych ze zbioru danych o nazwie „A” do **W. Limited**, z siedzibą w Indiach, na podstawie zastosowanych wzorcowych klauzul umownych stanowiących załącznik do decyzji Komisji Europejskiej z dnia 27 grudnia 2001 r. w sprawie wzorcowych klauzul umownych w związku z przekazywaniem danych osobowych przetwarzającym w krajach trzecich na podstawie Dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych oraz swobodnego przepływu tych danych (Dz. Urz. UE L 006, z 10.01.2002),

umarzam postępowanie.

Uzasadnienie

G. Sp. z o.o., zwana dalej Wnioskodawcą, złożyła do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, zwanego dalej Generalnym Inspektorem, wniosek o wydanie zgody na przekazanie danych osobowych ze zbioru danych o nazwie „A” do W. Limited, z siedzibą w Indiach.

W związku z planowanym transferem danych Wnioskodawca zobowiązał się zastosować wzorcowe klauzule umowne stanowiące załącznik do decyzji Komisji Europejskiej z dnia 27 grudnia 2001 r. w sprawie wzorcowych klauzul umownych w związku z przekazywaniem danych osobowych

przetwarzającym w krajach trzecich na podstawie Dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych oraz swobodnego przepływu tych danych (Dz. Urz. EU L 006, z 10.01.2002).

Generalny Inspektor pismem z dnia [...] grudnia 2005 r. znak: [...], zwrócił się do Wnioskodawcy o złożenie dodatkowych wyjaśnień i przedłożenie stosownych dokumentów. W związku z brakiem odpowiedzi na powołane pismo, Generalny Inspektor w dniu [...] stycznia 2006 r. ponowił żądanie ([...]).

W piśmie z dnia [...] lutego 2006 r., które do Biura Generalnego Inspektora wpłynęło w dniu [...] lutego 2006 r., Wnioskodawca poinformował, że po zakończeniu procesu renegocjacji oraz dokładnym doprecyzowaniu i uszczegółowieniu informacji dotyczących rozwiązań w ramach funkcjonalności systemów informatycznych oraz zastosowanych środków technicznych i organizacyjnych zapewniających ochronę przetwarzanych danych ponownie złoży wniosek o wyrażenie zgody przez Generalnego Inspektora na przekazanie danych do Indii.

W związku z wątpliwościami co do charakteru nadesłanego pisma, Generalny Inspektor w dniu [...] lutego 2006 r., znak: [...], zwrócił się do Wnioskodawcy o sprecyzowanie, czy intencją powołanego pisma było wycofanie wniosku o wydanie zgody na przekazanie danych osobowych ze zbioru „A” do państwa trzeciego, którego skutkiem byłoby umorzenie postępowania administracyjnego prowadzonego w tej sprawie przez Generalnego Inspektora.

Wnioskodawca pismem z dnia [...] lutego 2006 r. wyraźnie potwierdził swój wniosek o umorzenie toczącego się postępowania administracyjnego.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje:

Na podstawie art. 105 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98 poz. 1071 ze zm.), zwanej dalej K.p.a., organ administracji publicznej może umorzyć postępowanie, jeżeli wystąpi o to strona, na której żądanie postępowanie zostało wszczęte, a nie sprzeciwiają się temu inne strony oraz gdy nie jest to sprzeczne z interesem społecznym.

Generalny Inspektor – mając na względzie treść cytowanego przepisu – stwierdził, że wniosek o umorzenie postępowania administracyjnego został złożony przez stronę, na żądanie której to postępowanie zostało wszczęte, a zarazem nie występują w niniejszej sprawie inne strony.

Generalny Inspektor rozważył również, czy zachodzi ostatnia z negatywnych przesłanek skuteczności wniosku o umorzenie postępowania administracyjnego, tj. sprzeczność z interesem społecznym (publicznym). Pojęcie interesu publicznego nie jest ustawowo zdefiniowane, jest to zatem pojęcie niedookreślone, którego treść nadaje organ orzekający w sprawie. W doktrynie interes społeczny (publiczny) określa się jako „ciągłe zmieniająca się kompozycja i balans różnorodnych wartości określonego społeczeństwa w określonym czasie” (tak: M. Wyrzykowski, *Pojęcie interesu*

publicznego w prawie administracyjnym, Warszawa 1986, s. 209). Jednakże analiza okoliczności sprawy nie daje podstaw do stwierdzenia, aby umorzenie postępowania naruszało interes społeczny. W konsekwencji, wobec skutecznego cofnięcia wniosku, postępowanie administracyjne w przedmiotowej sprawie należało więc umorzyć.

W tym stanie faktycznym i prawnym, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).